

Огромна је грешка било то што Резолуције 1244 УН нема у Бриселском споразуму јер сада имате дилему да ли је ЗСО део система тог самопроглашеног Косова или је део српског система.

Како сада ствари стоје, ако се пита такозвана међународна заједница — а до сада се питала — о Заједници српских општина се неће питати Срби.

Приштински документ о формирању ЗСО је, по писању „Новости“, отишао на увид представницима Америке и ЕУ.

Приштинска „Газета експрес“ је још 4. априла објавила да ће на изради статута ЗСО бити активирана три такозвана радна механизма која ће формирати Приштина. Документ о томе директор Канцеларије за Косово и Метохију (КиМ) Марко Ђурић је

оценио као обесмишљавање претходне тврдње привремених институција у Приштини да ће формирати ЗСО.

Када се погледа делокруг рада сваког од три механизма и њихов састав, јасно је и зашто. Кључну улогу и коначну реч у формирању ЗСО би требало да имају представници косовских Албанаца. Утицај Срба је потпуно маргинализован, сведен на миноран број у једном од механизма.

То је било недвосмислено јасно и из саопштења косовске владе које је пре неколико дана објавила „Газета“. Према њему, та три механизма, Управљачки тим, Одбор за имплементацију и Национална консултативна група „гарантоваће укључивање свих политичких странака, цивилног друштва и других релевантних механизма“, што ће допринети да „израда статута ЗСО буде транспарентна и обухватна“.

Влада је посебно указала да ће у тај процес „бити укључени и међународни механизми који су помагали Косову у свим фазама“. Зато и не чуди што је документ крајем прошле недеље представљен управо страним дипломатама. А знамо и како су ти „страни механизми“ до сада помагали Приштини, а одмагали Београду.

Све то, по оцени Ђурића, значи да Приштина нема намеру да оснује ЗСО. „Приштина, уместо да ради на формирању ЗСО, оснива нека управљачка тела, која не представљају ништа друго него одбор за туторство над представницима српске заједнице“, констатовао је шеф Канцеларије за Космет у Влади Србије.

Зато је најавио да ће Срби радити на Заједници „онако како је то предвиђено Бриселским споразумом“.

Да ли то значи да ће се паралелно правити ЗСО, једна с приштинске, друга са српске стране и да ли је тако нешто изводљиво?

Професор Међународног права на Универзитету у Косовској Митровици, Дејан Мирковић сматра да је то што ради Приштина политичка представа да се не би отворено рекло —

не, ми нећемо ништа да испунимо, ми тражимо од вас да Косово уђе у УН.

„Мислим да је огромна грешка била што Резолуције 1244 УН нема у Бриселском споразуму јер сада имате дилему да ли је ЗСО део система тог самопроглашеног Косова или је део српског система. То је нешто што је било очекивано“, указао је Мировић за Спутњик.

По његовој оцени, за Републику Србију и Србе на Косову и Метохији постоји решење које се више не примењује, а како каже, не зна из којих разлога.

„А то је конституисање четири општине на северу КиМ и осталих општина јужно од Ибра по систему по ком су функционисале до 2013. године и Бриселског споразума. Дакле, локални избори и остали избори и припадности по закону Републике Србије“, истиче професор међународног права, који сматра да је то раније добро функционисало.

Али штета је, додаје он, направљена и сада треба хладне главе размишљати и не треба направити ниједан корак који би ишао наруку Приштини.

Мировић сматра да треба добро да размислимо о укључивању још неке стране у решавање проблема, додајући да конкретно мисли на Руску Федерацију и Кину.

Он указује на медијска сазнања да би Марк Велер, који је својевремено био кључни саветник Приштине на преговорима у Рамбујеу и током Ахтисаријеве мисије, требало да буде тај „међународни стручњак“ који би, по виђењу Приштине, био члан једног од три механизма која ће радити на формирању ЗСО.

„Ако може тај господин из Рамбујеа, могу да се укључе и други. Чини ми се да је Александар Авдејев, а после у преговорима око Ахтисаријевог плана учествовао је и Александар Боцан Харченко. Могу и они да се укључе, што да не“, каже саговорник Спутњика.

„У случају да у цео посао буду укључени посредници попут Велера, бојим се да је то као у спорту, када на терену имате везане руке, а друга екипа играча више“, сликовит је Мирковић.

На питање шта српска страна у овом случају може да предузме, он, пре свега, указује на чињеницу да Приштина пет година од потписивања Бриселског споразума није испунила ниједну обавезу, за разлику од Београда. Зашто бисте ви испуњавали свој део споразума, ако то друга страна не чини, констатује он.

На питање да ли је по међународном праву могуће да суспендујемо нешто што смо већ „дали“ зато што друга страна није одрадила свој део посла, он одговара: Свакако да је могуће, али и додаје — хајде да не идемо до тих крајњих мера.

„Прво би Уставни суд Републике Србије требало да се огласи. Ако може уставни суд тзв. Косова да се изјасни о ЗСО, онда мислим да треба да се изјасни и наш Уставни суд и да оцени да неке одредбе Бриселског споразума нису у складу са Уставом Републике Србије и да препоручи властима у Београду да даље не примењује нешто што је противуставно. Мислим да би то био први корак на основу чега би власт могла да дела даље“, сматра професор Мирковић.

Како је објаснио, у међународном праву постоји правило да, ако се ради о двостраном, тространом уговору, када једна страна не испуњава уговор, долази до промене околности и до замрзавања испуњавања уговора.

Треба нешто предузети, јер, како је оценио, од самих изјава за медије и изражавања љутње нема никакве користи.

(Спутњик)